

BRI

The Four Bees, DEEL 3

Joanna South

Brave New Books

Korte inhoud

Deel 3

Bri

Joanna South

De band, The Four Bees, bestaat uit Brad, Bri, Billy en Barto. Bri werkt tijdens haar studie als serveerster en wil graag als ze geslaagd is bij de band om te schrijven en te zingen.

Dan ontmoet ze Kay en die volgt een opleiding tot architect. Er bloeit meteen tussen die twee een romance, maar zal die standhouden, want haar moeder is een lastige vrouw. Dat maakt haar onzeker en niet bereid om te volgende stap in hun relatie te zetten. Maar Kay is volhoudend.

Ze ontwaakt uit een onrustige slaap. De vorige avond kon ze maar niet in slaap komen en na veel gewoel is ze dan eindelijk tegen drie uur in de nacht in slaap gesukkeld. Maar heel erg uitgeslapen voelt ze zich niet. Ze is moe. Heel moe! En dat op de dag dat ze haar diploma krijgt uitgereikt met uitstekende cijfers, zeg maar. Meteen wordt ze nog zenuwachtiger dan ze al was. Voor haar afstudeerproject heeft ze een song moeten schrijven, welke ze dus vandaag ten gehore moet brengen. Het was een belangrijk aandeel in haar uiteindelijke cijfer om af te kunnen studeren. Veel begeleiding had ze niet nodig volgens haar leraar, want ze zit al in een behoorlijk bekende band. De Four Bees! In het afgelopen jaar hebben ze best goed geboerd. Haar broer Brad heeft nieuwe songs geschreven, die werkelijk goed ontvangen zijn door hun fans. De concerten zijn steeds sneller uitverkocht en de recensies van de schrijvende pers zijn lovend. Nu heeft het natuurlijk wel een voordeel dat Brad al voor een toonaangevend magazine schrijft, al heeft hij er steeds minder tijd voor. Daarom ook is het maar goed dat Bri nu afgestudeerd is, want dan kan ze volledig meedraaien in het maken van nieuwe songs. Dan heeft haar opleiding ook zin gehad, ook al was het best zwaar. Vooral omdat haar leraren nogal kritisch waren, omdat ze al in een band zat.

Eenmaal uit bed gekropen besluit ze eerst maar te gaan douchen en pas daarna de ontbijten, want haar maag zit behoorlijk ernstig in de knoop. Eerst legt ze haar kleren klaar, die ze voor vandaag bedacht heeft. Voor haar ontbijt, ontbijt ze het maar rustig met een enkele snee brood. Later, na haar optreden, zal ze wel meer kunnen eten, bedenkt ze bij zichzelf. Ze pakt haar tas in en net als ze besluit om op weg te gaan naar haar school wordt er aangebeld. Als ze open doet, ziet ze haar vriend Kay staan. Meteen neemt hij haar in zijn armen en vraagt haar zachtjes, met zijn gezicht in haar haar, of ze en beetje heeft kunnen slapen. Zijn vraag beantwoord te hebben, lopen ze samen naar zijn auto en stappen in. Dan gaat haar telefoon en ziet ze dat Brad haar aan het bellen is. Ze neemt op en praten een tijdje met elkaar. Brad had haar op willen halen, maar Kay was hem voor, dus is dat niet meer nodig. Hij meldt haar dat ze elkaar wel zullen zien op haar school. Ze spreken af om bij de ingang elkaar te ontmoeten en dan samen naar binnen te gaan. Bij de ingang van school ziet Bri dat haar broer al behoorlijk wordt lastig gevallen door mensen, die hem herkennen van de band, waar ze in zitten. Brad neemt vriendelijk

afscheid als hij haar ziet aan komen lopen en ze lopen gezamenlijk naar binnen.

Binnen moet Bri direct al naar achter het podium van de aula, waar de rest van haar klas al staat te wachten op de ceremonie, die over een half uur zal plaatsvinden. Het maakt Bri nog zenuwachtiger dan ze al was. Eerst is de directeur van de school, die een speech houdt over de klas, die hun bul krijgen. Hij probeert er een met grapjes doordrongen geheel van te maken, wat wonderlijk heel goed lukt. Dan worden ze één voor één naar voren geroepen. Gek genoeg niet op volgorde van naam, maar op volgorde van hoogte van hun cijfers, dus Bri denkt dat ze wel snel aan de beurt zal zijn. Maar na een tijdje denkt ze dat andere nog slechter dan haar hebben gescoord op de cijferlijst, want het duurt maar en het duurt maar. Als er nog maar vijf mensen achter het podium staan, is ze verbaasd, dat ze over dat ze schijnbaar zo hoog is geëindigd. Dan gaat nummer vier en dat is Bri ook al niet, maar ook nummer drie is ze niet. Ze wordt almaar nerveuzer en nerveuzer. Dan wordt nummer twee op het podium gevraagd en tot haar opperste verbazing wordt weer haar naam niet omgeroepen. Ze slaat haar hand voor haar mond en de verbazing is alom van haar gezicht af te lezen. En dan... Dan is ze echt aan de beurt om het podium op te gaan.

Langzaam, tergend langzaam stapt ze het podium op zonder het publiek in te kijken. Normaal is ze niet zo verlegen, maar nu staat ze daar met een rode boei op het toneel, naar beneden te kijken. Ze durft zelfs de directeur niet eens aan te kijken. Maar als ze haar bul van hem krijgt, kijkt ze hem dan toch maar eens aan. Ze ziet zijn goedkeuring, maar hoort amper aan zijn lovende woorden over haar prestaties op school. Ze gaat snel maar naast de laatste persoon, die voor haar het podium op kwam, staan en kijkt voorzichtig het publiek in. Er ontsnapt haar een enorme zucht. Degene, die naast haar staat, zegt haar dat ze het geweldig gedaan heeft. Ze haalt haar schouders op, maar weet niet wat ze daarop verder op moet zeggen. De directeur vraagt om een enorm applaus voor de afgestudeerden. Er klinkt luid geschreeuw en geklap, maar ook vele fluiten op hun vingers. Het is in elk geval een herrie van jewelste. Ze mogen eerst naar hun familie en vrienden, voordat de eerste hun afstudeerproject mogen laten horen. En dus is Bri als laatste aan de beurt. Ze doet haar song samen met haar bandleden. En daar hoeft Bri zich dus niet echt op voor te bereiden. Het is al met al een lange middag van wachten en wachten op hun optredens.

Brad en Kay hebben ondertussen gezelschap gekregen van Barto en Billy en zitten te luisteren naar alle afstudeerprojecten van Bri's klasgenoten.

Sommige, zeker de eerste die ze moeten aanhoren, zijn niet zo geweldig. Maar hoe verder ze in de middag komen hoe beter het wordt. Niet alle genres zijn hun smaak, maar slecht is het nu ook weer niet. Als de laatste drie nog moeten verdwijnen ook Brad, Barto en Billy naar achter het podium, want ze moeten straks nog hun instrumenten klaar zetten. Kay zal ook helpen met het drumstel van Barto klaar te zetten, zodat het zo min mogelijk tijd kost. Als nummer twee van het toneel af is gegaan, zetten meteen de jongens de instrumenten in elkaar, zoveel als nodig is, want met een gitaar is er niets in elkaar te zetten. Gelukkig ondervinden ze geen enkel probleem met het opzetten, zodat ze al snel kunnen inspelen. Dan wordt Bri aangekondigd en gaan de gordijnen open. De aula zat al bomvol, maar nu blijkt dat de meeste mensen ook zijn gebleven totdat de laatste op het toneel staat om haar afstudeerproject te laten horen. Bri staat bij een microfoon en legt uit dat deze song zal worden opgenomen door de hele band komende week. Het wordt muisstil in de zaal en iedereen wacht in spanning af wat er komt. Bri heeft een song geschreven, die niet helemaal in hun lijn van de band is, maar gek genoeg er toch blijkt thuis te horen. Ze doen natuurlijk ook wel eens covers van andere bands, maar nog nooit hebben ze dit soort genre zelf gefabriceerd. Eerst klinkt de stem van Bri wat onzeker, maar al snel komt ze in een flow, die goed en zeker aanvoelt. Brad zingt zachtjes met haar mee, zodat haar stem beter en voller aan doet. Maar als Bri de hoge tonen moet halen, is ze zuiver, zo zuiver dat er rillingen over de ruggen van de mensen door de zaal gaan. Het beroert de mensen in hun hart. Als de song klaar is, is het nog even stil, maar dan barst een geweldig applaus los, die verkeerd zou staan in een grote concertzaal. Van verwondering blijft Bri staan bij de microfoon, maar zegt niets. Dan opeens staan de jongens om haar heen en zorgen ervoor dat Bri buigt voor het publiek. Na wel vijf keer een buiging gemaakt te hebben, zorgen de jongens ervoor dat het gordijn dicht kan en stappen naar achteren. Ze helpen allemaal de instrumenten uit elkaar te halen en in te pakken. De directeur houdt hun nog even tegen om Bri te complementeren met haar optreden. Hij wenst haar veel geluk voor de toekomst, maar zegt er wel bij dat ze dat helemaal niet nodig heeft, ze komt er wel. Beduusd van alle emoties weet Bri niet veel te zeggen en mompelt maar wat. Al kan ze achteraf niet navertellen wat ze gezegd zou kunnen hebben.

Met de bandleden en Kay gaan ze nog even naar het café om het te vieren. Daar zijn Maddie en Tripp ook al en wordt het heel erg gezellig, zoals altijd eigenlijk. Hun groepje blijkt gewoon naadloos bij elkaar te passen en voelt bijzonder goed. Alleen Isa is er niet, want ze heeft een dochter en die hoort

allang in bed te liggen. Ze is tenslotte nog maar vier jaar oud. Nu heeft Bri een enorme honger en stelt voor om eten te bestellen. Ja, jongens en “geen honger” blijkt dan niet te bestaan, want meteen heeft ze bijval om veel te bestellen. Schijnbaar hebben de jongens een enorme grote honger. Zeker ook het hele dag niet gegeten of zoiets. Al denkt Bri dat de jongens zeker wel goed ontbeten en geluncht te hebben, want ze hebben elke keer gewoon grote trek. Nu alles achter de rug is, is haar maag ook tot rust gekomen en rommelt deze nogal luid. Kay, die haar maag hoort rommelen, trekt zijn wenkbrauw ophoog als hij haar aankijkt, waarop ze begint te giechelen. Maddie hoort dit en kijkt vragend naar haar op.

‘Mijn maag gromt nogal luid en Kay kijkt me raar aan.’

‘Okay, duidelijk’, maar Maddie kent haar heel goed en begint met haar mee te grinniken.

De jongens kijken hun beiden aan met van die vragende blikken, dat ze nog harder beginnen te lachen dan ze al deden. Maar hun vertellen waarom, doen ze niet. Bri doet het nog wat rustig aan met de alcohol, want eerst wil ze graag haar maag vullen. Ze wacht dan ook rustig af als de jongens hun volgende biertje al gaan bestellen. Gelukkig hoeft Bri niet lang meer te wachten om haar maag te vullen, want nog geen vijf minuten later komen ze het eten brengen. Ze heeft zelf een overheerlijke burger besteld met frietjes. Het water loopt in haar mond als de geur haar neus binnendringt. Meteen zet ze haar tanden in haar burger en er ontsnapt haar een kreun. Kay kijkt haar aan en lacht naar haar met een geheimzinnig lachje. Dan fluistert hij in haar oor.

‘Wil ik ook wel, klaarkomen in jouw mond!’

Direct verslikt ze zich en kijkt hem verwonderd aan. Hij gaat dicht bij haar staan en slaat zijn arm om haar middel. Met zijn hand geeft hij haar een kneepje in haar zij en met zijn mond in haar haar fluistert hij dat hij veel van haar houdt. Daarop zegt ze niets, maar neemt een hap van haar burger en kreunt alweer van de heerlijkheid. Goh, wat een honger heeft ze toch. De anderen hebben niets in de gaten, want ze letten niet op Kay en Bri. Dat Kay tegen haar aan geplakt staat, is niet vreemd, want hij is best beschermend naar haar toe. De jongens vinden het fijn, dat ze iemand gevonden heeft, die precies hetzelfde over vrouwen in het algemeen denkt. Je doet ze gewoon niets aan wat ze zelf niet willen en laat ze in hun waarde. Als ze haar burger op heeft, pikt ze zo nu en dan een frietje van haar bord. Maar als ze zucht, gaat Kay helemaal dicht tegen haar aan staan en trekt haar ook stevig tegen zich aan. Ook zij slaat haar arm om zijn middel en fluistert terug dat ze van hem houdt. Daarop kust hij haar op haar voorhoofd. Kay mengt zich niet in het gesprek van de jongens en luistert

alleen maar. Zelf is ze ook niet bezig met luisteren, maar eet haar frietjes op en drinkt haar glas leeg. Ondertussen hebben de jongens hun glazen leeg en willen alweer bestellen en als de serveerder langs loopt en naast Bri terecht komt, vraagt hij naar hun wensen. Aangezien Bri in het café hebben gewerkt en Maddie er nog steeds werkt, kennen ze beiden de serveerder. Ze praten even bij met zijn drieën. Dat de jongens dan even wat langer op hun bier moeten wachten, is geen enkel probleem. Bri vindt het altijd zo gezellig met hun groepje met eenzelfde gestemde zielen, dat ze al blij is dat niemand daar ooit een opmerking over gemaakt heeft. Misschien juist daarom wel. Zelf vindt ze dat werken en wat voor werk maakt haar niet uit, altijd is om je rekeningen te kunnen betalen en als het lukt dat er iets overblijft, om ook nog iets leuks ermee te kunnen doen. Zelf heeft ze enorm geluk gehad met Billy te hebben kennis gemaakt, want door Billy heeft ze kunnen stoppen met haar werk in het café. En zo ook haar opleiding kunnen afronden vandaag. Als het bier komt, heft ze haar glas en proost op de afronding van haar opleiding. De jongens juichen voor haar en even later komt de eigenaar van het café naar hun tafel lopen en feliciteert Bri met haar diploma. Hij staat enige tijd met haar te praten en Maddie praat gezellig mee. Bijna wenst Bri om weer in het café te kunnen gaan werken, maar ze weet dat ze dat, al helemaal straks zo met de band, niet meer te doen is. Ze is echt wel een gezelligheidsdier!

Ergens rond twaalf uur gaat langzaam het licht bij Bri uit. Ze is zo moe. Het is toch een hele lange en vermoeiende dag geweest met vooral veel spanning. Kay, die door heeft dat ze het niet meer trekt, zegt dat ze weggaan. Nu ziet Brad ook dat Bri zo moe is en dat ze wit begint weg te trekken. Hij kust haar op de wang en zegt dat ze maar goed moet rusten en dat ze elkaar komende week elkaar zien bij de opname van haar song van het afstudeerproject. Ze knikt met haar hoofd en geeft hem een kus terug. Samen met Kay lopen ze weg het café uit. Eenmaal in de auto van Kay vraagt hij haar of ze mee wil naar zijn huis, maar ze besluit dat ze toch liever in haar eigen bedje terecht wil komen. Eenmaal thuis stelt ze hem de vraag of hij wil blijven bij haar. Natuurlijk wil Kay blijven. Hij wil eigenlijk nooit meer van haar gescheiden zijn, maar laat dat deel nog maar even zitten. Na haar douche gaat ze direct in haar bed liggen en Kay dekt haar helemaal toe en gaat prinsheerlijk naast haar liggen. Zijn armen glijden om haar middel en trekt haar met haar rug tegen zich aan. Bri merkt daar al helemaal niets meer van, ze valt direct in slaap. Ergens rond zeven uur wordt Bri wakker met Kay om zich heen gekruld. Kay wordt door haar gedraai lichtelijk wakker geeft haar een klein lachje. Met zijn ogen nog niet

compleet open kust hij haar op haar lippen, zo'n zacht lief kusje. Ze smelt bijna tot een plasje, zo lief is hij.

Zachtjes vraagt hij haar: 'Lekker geslapen, lief?'

'Ja, prima geslapen als een blok eigenlijk. Ik geloof niet dat ik één keer wakker ben geworden, zelfs niet voor een toiletbezoek.'

'Dat is goed, liefje, heel goed. Je was moe gisteren of niet?'

Ze knikt met haar hoofd. Ze zoenen elkaar nog een poosje met van die lieve kleine kusjes. Maar Bri is niet echt van het lang uitslapen, vindt ze zonde van de tijd. Kay gelukkig ook niet, wel wil hij graag altijd knuffelen in bed voordat hij eruit stapt. Na hun gezamenlijke douche gaan ze aangekleed naar de keuken om te ontbijten, maar Bri heeft duidelijk te weinig tijd gehad om boodschappen te doen, zodat ze besluiten eerst even een supermarkt te bezoeken. Na het ontbijt wil haar graag meenemen naar zijn huis. Hij heeft geen appartement, zoals Bri, maar een klein huisje met keuken, woonkamer, twee slaapkamers en een badkamer. Gelukkig heeft hij een ruime tuin met vrij uitzicht, zodat het uitzicht elke keer weer anders aanvoelt. Het is een fijn huis op een fijne plek. Het is zeker geen straf op daar te mogen bivakkeren. Zonder woorden gaan ze naar Kays huis. Gelukkig is Kay goed in zorgen voor een ander. De moeder van Bri en Brad is nogal een portret en een behoorlijk moeilijk figuur. Eerlijkheidshalve is dat eigenlijk pas sinds de gewelddadige overval in hun eigen huis, waarbij hun vader de dood vond, waar het hele gezin bij was. Het heeft Bri en Brad veel gekost om zover te komen waar ze nu zijn. Pas sinds vorige jaar hebben ze zelf hulp gezocht, toen Brad zijn geliefde de dood vond na een zelfdoding. Het heeft zowel Brad als Bri goedgegaan om langs een hulpverlener te gaan. Ook praten ze nu veel meer met elkaar over de dood van hun vader en hun zo moeilijke moeder.

Kay is grootgebracht in een fijn gezin, waar eenieder van hun zich altijd met elkaar bemoeien en geïnteresseerd zijn. Hij heeft twee oudere broers en een zusje wat een stuk jonger is dan hij, zeg maar een nakomertje. Het scheelt zes jaar. Een vierde kind hadden zijn ouders niet echt meer verwacht. Maar wat waren ze blij met hun jongste spruit. Zelf heeft Kay zich altijd geliefd gevoeld. De jongens kwamen best snel achter elkaar en daarom zit er ook maar drie en half jaar tussen zijn oudste broer en hem. Kay vindt zijn thuiskomst altijd een warm bad van liefde en genegenheid. Dat wil hij graag doorgeven aan en met Bri. Hij is echt wel tot over zijn oren verliefd op haar. Maar net als Bri heeft zijn opleiding tot architect zijn allerlaatste stadium bereikt. Samen met zijn beste vriend Tripp, pas zijn vriend sinds deze opleiding, krijgt hij binnenkort zijn bul. Daarna willen ze samen een bureau opstarten. Het zal druk zijn, maar het fijne is dat zijn werk meer doordeweeks plaatsvindt en dat van Bri in de weekenden. Hij hoopt dat ze dan elkaar in de weekenden genoeg kunnen zien. De tijd zal het leren, maar gelukkig heeft hij bijzonder veel vertrouwen in hun toekomst. Kay is nu niet bepaald een onzeker persoon. Kan ook niet als hij straks architect is en met mensen hun huis of gebouw moet helpen creëren. Zijn opleiding is hem altijd goed afgegaan, met bijna moeiteloos gemak, wat hemzelf behoorlijk heeft verbaasd. Tripp is al net zoals hem in bezit met die vaardigheid. Dat maakt hen samen een goed team denken ze allebei. Wat Kay wel weer heel belangrijk vindt, is dat ze op dezelfde manier in het leven staan, niet overmoedig of arrogant. Wel met beide benen op de grond zeg maar. Over twee weken zullen ze hun bul ontvangen. De laatste lootjes wegen het zwaarst. Samen met Tripp heeft hij zijn laatste opdracht mogen uitvoeren. Hoewel het ook zeer spannend is, hebben ze veel vertrouwen dat het goed komt. Maar dat weten ze pas bij het uitreiken van de bul. Gelukkig hebben ze wel hun verdere opdrachten met goede cijfers kunnen afronden, ook de opdrachten, die ze met andere moesten doen, want het hele jaar mochten ze geen opdrachten met elkaar doen. Wat ze allebei niet leuk vonden, maar wel prima vonden gaan.

Nu eenmaal thuis glijdt bij Kay de vermoeidheid van hem af en trekt hij Bri bij hem op de bank en gaat heerlijk onderuit liggen. Bri moet altijd om hem lachen als hij dat doet, maar vindt het goed te doen. Ze praten dan even na over hun dag, zodat ze van elkaar op de hoogte zijn wat de ander

meegemaakt heeft. Van Kay krijgt ze complimenten over haar performance van die dag ervoor. Ze kussen elkaar en Kay laat zijn handen over haar heen glijden met een verwachting van meer en meer. Nu is het ook weer niet zo, dat hij verwacht dat ze alles maar toelaat. Als ze het een keer niet wil vrijen mag ze dat gewoon uiten tegen hem. Hij respecteert haar wensen enorm. Ze heeft nooit het gevoel gehad dat ze zichzelf heeft moeten achterhouden. Alles mag ze zeggen tegen hem, dat maakt hem het ideale vriendje voor haar. Vanavond is alles mogelijk en als alles besproken en uitgesproken is, verhuizen ze naar bed. Als Bri in bed ligt, voelt ze direct dat er een vermoeidheid haar overvalt.

‘Moe?’ , vraagt Kay opeens aan haar als hij haar eens goed bekijkt. Ze knikt. Haar ogen vallen al bijna dicht.

‘Ga maar slapen, liefje. Sweet dreams!’

Hij fluistert nog wat lieve dingen in haar oor, maar ze hoort het al niet meer. De volgende ochtend wordt ze net zo wakker als ze is gaan slapen, alsof ze helemaal niet bewogen heeft, de hele nacht. Dicht tegen Kay aangeplakt met zijn armen om haar heen. Kay ligt nog te slapen, maar als Bri begint te bewegen, wordt hij toch wakker, alleen niet compleet wakker. Zo’n beetje soezerig, warm en knuffelig. Het is zaterdag, de tweede dag na haar slagen, dus Kay heeft gewoon weekend en Bri heeft die avond nog wel een optreden de band, maar gelukkig dichtbij. Morgen hebben ze beiden niets. Kay wil dan zijn familie bezoeken, want ze hebben door de drukte elkaar al een paar weken niet gezien. Ze ontbijten gezellig en daarna douchen ze en maken ze zich klaar voor de komende avond. Bri heeft natuurlijk wel een repetitie in de zaal waar ze vanavond optreden. Dan kunnen ze meteen licht en geluid testen. Gelukkig hoeft ze niet eerder dan vijf uur er te zijn, dus kunnen ze nog even relaxen. Tegen vier uur pakt Bri wat spulletjes in om mee te nemen en gaan ze naar de zaal toe. Daar aangekomen zetten ze eerst de instrumenten op hun plek. Bri zet de microfoon neer op zijn plek en test hem meteen uit. De microfoon begint direct te piepen en te kraken. Daar moet eerst iets aan gedaan worden. Zelf is ze totaal niet technisch, dus dat doet meestal Billy of Barto, die weten heel wat meer over geluid en dergelijken. Samen met Brad oefent ze nog even hun samenzang, maar de stemmen zijn goed en zuiver. Na eergisteren was Bri toch een beetje bang dat ze niet zo zuiver zou kunnen zingen vandaag, maar het valt allemaal mee. Dan spelen ze nog een aantal nummers en zien hoe het licht valt. Maar met een kleine aanpassing is alles correct afgesteld en het geluid klinkt zeer goed. De zaal is dan ook wel zo gebouwd om te zingen en te spelen. Dan volgt er een avondmaal, die overheerlijk is. De zaal begint al vroeg vol te lopen met fans. Om acht uur zit de zaal al voor driekwart vol.

Als Bri even langs het podium de zaal inkijkt, ziet ze Aimée staan helemaal vooraan. Aimée is haar nicht en een hele lieve meid. Een zeer goede vriendin, ondanks dat de vader van haar zoon Tim, Bri's vader vermoord heeft. Daar kan zij totaal niets aandoen wat haar man haar en hun aangedaan heeft. Al voelt Aimée zich nog steeds heel erg schuldig aan het hele gebeuren. Bri loopt direct naar haar toe. Ze begroeten elkaar met een knuffel en een zoen op de wang. Al pratend neemt Bri haar mee naar de kleedruimte voor de band. In de kleedkamer begroeten de anderen Aimée als lieve vriendin en familielid. Ze vertelt hun dat ze heerlijk een avondje vrij heeft gekregen van haar ouders en dat die op Tim passen, zodat zij de hele avond eens kon genieten. Maar als Brad erachter komt dat ze een kaartje betaald heeft, is hij niet blij, want hij zal altijd voor haar een kaartje willen reserveren. Als ze het tenminste het aan hem of wie dan ook van de band dat laat weten. Maar helaas ze vindt dat elk kaartje gewoon gekocht hoort te worden. Haar mening is dat ze toch geld moeten verdienen, maar Brad wordt daar alleen maar boos over. Maar Aimée geeft niet toe, ondanks dat niet alleen Brad boos is, maar ook alle bandleden. Maar al snel is het tijd voor hun optreden en laat Brad het maar langs zich heen gaan, want hij moet zich gaan concentreren. Het optreden verloopt grandioos met een aantal toegiften, die een beroemde band niet zou misstaan. De afterparty is gezellig. De Four Bees staan nog geruime tijd met Aimée aan een drankje en een hapje. Maar voor middernacht verlaat iedereen de zaal en gaan naar hun desbetreffende huizen.

Dan is eindelijk de dag gekomen, dat Kay en Tripp hun bull mogen ophalen. Bri snapt niet dat hij niet nerveus is voor zijn dag waarop een einde komt aan zijn opleiding. Zelf was ze enorm zenuwachtig. Voor de gelegenheid heeft Bri een jurk moeten kopen, want een architectenopleiding is een dure en zo'n ceremonie heeft vele grote namen van architecten op het podium staan. Het is een big issue geweest voor Bri, maar omdat Brad, Billy en Barto ook komen, hebben ze allemaal iets moeten kopen om te kunnen verschijnen. Kay zelf heeft een nogal duur pak gekocht voor zichzelf, wat hij ook kan gebruiken voor de zaak, die hij gaat opstarten. Ze worden allemaal verwacht om vier uur 's middags in een luxe gebouw van de faculteit. Zo rond zes uur wordt er een maaltijd verzorgd, waar letterlijk iedereen voor is uitgenodigd. Geld mag blijkbaar rollen bij architecten. Het zal een hele andere bul uitreiking zijn dan bij Bri's. Ze worden ontvangen met alle egards. Ze moeten wel een uitnodiging laten zien als ze arriveren, maar dan mogen ze naar binnen. Bij binnenkomst worden ze begeleidt naar hun stoelen, luxe stoelen, niet van die plastic stoeltjes, maar gestoffeerde. Ze

zitten koninklijk en ze zitten allemaal aardig vooraan. Alles is dus goed te zien voor hen. Naast hen zijn nog een aantal stoelen vrij, maar al snel worden die bezet. Bri heeft nog maar net Kay's familie ontmoet, maar durft niet zoveel te zeggen. Ze knikt naar hen, maar zegt niets. Maar dan kent ze Kay's familieleden nog niet, want zijn moeder komt direct naar haar toe en begroet haar met een knuffel. Ze kijkt even haar broer aan, die vragend naar haar opkijkt. Daarom stelt ze haar bandleden maar voor en iedereen krijgt van Kay's vader en moeder een hand met een zeer vriendelijke begroeting. Zijn broers en zusje zijn er niet bij. Die konden helaas niet komen.

De ceremonie begint met een voordracht van een vooraanstaande architect, die het helemaal gemaakt heeft in zijn leven. Het is een behoorlijke kakker vindt Bri. Brad, die voelt dat Bri zich ergert aan de man, geeft haar een blik, waardoor ze door heeft wat hij dacht, dat ze dat ook dacht. Ze glimlacht even en kijkt dan weer voor zich uit. Ze werken hier wel met het alfabet, dus Kay is al snel aan de beurt. Ze horen van de jury een lovend rapport over zijn ontwerpen en zijn cijfers. Bri ziet zijn vader trots zijn op zijn zoon en zijn moeder kijkt in een soort van verering. Degene, die de voordracht deed, beoordeelt de laatste opdracht en Kay krijgt lovend kritiek van hem en dat lijkt bijna niet mogelijk aan zo'n kakker. Maar ja, wie ben ik eigenlijk? Bri heeft er natuurlijk totaal geen benul van wat goed is en wat niet. Ze weet alleen wat ze zelf mooi vindt. Maar ze is zeker blij voor Kay en gunt het hem enorm. Ze is blij als het eerste deel klaar is en Tripp al net zo lovend rapport heeft mogen ontvangen. Dat doet haar ook goed, want met Kay gaat tenslotte met Tripp verder in hun professie. Eerst krijgen de gasten en de afgestudeerden een glas champagne om te toosten. Ze staan in een grote groep mensen en ze feliciteren Kay en Tripp met hun bul. Tripp zijn familie is er ook, maar ook Maddie is er, wat Bri niet eens door had. Het was een verrassing voor allen. Maar wel heel erg leuk! Dan is het tijd om aan tafel te gaan en het blijkt dat Kay en Tripp met hun familie bij elkaar zitten, dus Maddie en Bri zitten naast elkaar en hun vriendjes zitten aan de andere kant van hen. Regelmatig komt er een architect langs om met Kay of Tripp te praten. Contacten zijn schijnbaar belangrijk is die wereld, want dan kan je daarmee schermen tegen je clientèle. Kay houdt bijna constant zijn arm op haar stoelleuning om maar te laten blijken dat Bri bij hem hoort. Na het diner, wat werkelijk heerlijk was en zeer luxe, ondanks dat Bri heel veel gerechten nog nooit genuttigd had. Maar na het diner is het nog steeds niet klaar en volgt er nog een luxe kopje koffie of thee met allerlei lekkers er in of er naast. In die zetting krijgt Bri te maken met de mensen van de

opleiding, omdat Kay heel vaak zijn arm om haar middel heeft. Bijna elke keer wordt ze door Kay voorgesteld aan degene, die even komen praten. Wat ze zelf niet verwacht had, het is bijzonder gezellig. Een feestje geven, is schijnbaar wat die mensen wel heel goed kunnen. Ze vragen dan ook regelmatig wat ze voor de kost doet. Ze vertelt dat ze zelf net geslaagd is, maar dat ze al langere tijd in een band zingt. Vreemd genoeg weten velen wie de Four Bees zijn, maar herkennen is dan toch weer een ander ding. Komen zeker niet zo vaak bij een concert van hen! Zo tegen tien uur komt de avond langzaam ten einde. Ze nemen afscheid van familie en vrienden, maar ook van architecten, die de dag hebben meebeleefd. Veel visitekaartjes worden van eigenaar gewisseld. Als Bri eenmaal thuis is, voelt ze de moeheid door zich heen gaan. Kay blijft bij haar slapen. Eigenlijk kunnen ze beter naar één locatie gaan verhuizen, want zo is het eigenlijk alleen maar lastig. Veel spullen heb je dubbel nodig op die manier. Morgen begint pas echt hun verdere leven zonder opleiding, zonder school. Een volwassen leven!

Ondanks alles vindt Bri zichzelf niet klaar om samen te gaan wonen met Kay. Hoeveel ook ze van hem houdt, want daar is ze wel heel zeker van. Eigenlijk omdat zichzelf te jong vindt. Er is ook nog zoveel te ontdekken tussen Kay en haarzelf. En dan nog, Kay wil graag direct een eigen architectenbureau opstarten met zijn beste vriend Tripp. Het wordt een roerige tijd, die voor Bri niet goed voelt. Maar Kay wil zo graag, dat het bijna beschamend wordt voor allebei. Gelukkig is Brad het maar haar eens. Ze heeft tegen Brad haar gevoel uitgesproken over het samenwonen. Brad begrijpt haar wel. Het is best lastig. Hun opvoeding is nu eenmaal niet erg gladjes verlopen en eerst een leven op te bouwen zonder 24/7 op elkaars lip te gaan zitten, is wel goed. Op eigen benen staan, dat voelt voor Bri zelf heel goed. Ergens wil Kay haar begrijpen en duwt haar daarom ook niet snel in zijn richting, ondanks de enorme liefde, die hij voor haar voelt. Hij heeft duidelijk door dat Bri en Brad een opmerkelijk iets hebben meegemaakt met de dood van hun vader. Iets, waarvan hij tot in lengte van dagen niet zal kunnen invoelen. Nu ook hun moeder de weg daardoor lijkt te zijn kwijtgeraakt, zijn ze druk bezig om voor hunzelf te zorgen zonder terug te kunnen vallen op ouderlijke zorg. Hij weet en snapt haar beweegredenen, maar toch wil hij haar zo graag dichtbij zich hebben en er altijd voor haar zijn. Waarom voelt het dan voor hem zo verkeerd?

Bri probeert haar leven op te pakken zonder het ritme van een school. Eenvoudig is dat niet, want opeens een ander ritme vinden, geeft aan dat ze volwassen zijn vanaf nu. Daarom besluit ze om eens te bekijken hoe ze het best een soort van agenda kan maken. Ze pakt de agenda van de Four Bees erbij en bekijkt wat er zoal al staat aan concerten en interviews en wat al niet meer. Op haar laptop vult ze al de afspraken erin van de band, maar ook al haar persoonlijke afspraken. Daarnaast bekijkt ze wat er in haar e-mail staat wat ook de agenda in kan. Daar ziet ze dat binnenkort, zeer binnenkort al, haar afstudeerproject door de band gaat worden opgenomen. Daar verheugt ze zich op. Voor haar een mijlpaal! Maar ook van een goed begin van haar nieuwe verdere leven. Nu moet ze eens gaan bedenken wat ze moet gaan doen met schrijven van nieuwe songs. Dan bedenkt ze dat ze daarvoor Brad nodig heeft, want hij schreef tot nu toe de songs alleen, met maar af en toe hulp van haar als ze al de tijd had. Voor zichzelf wil ze ook tijd indelen om songs te schrijven, want niet alleen samen, maar ook alleen zullen ze nieuwe songs schrijven. Ze stuurt daarom Brad een appje met de vraag of ze bij elkaar kunnen komen. Ze krijgt niet meteen antwoord en gaat daarom maar eens eerst haar appartement schoonmaken, want daar heeft ze de laatste tijd niet veel gelegenheid voor gehad. Gelukkig is haar appartement niet zo groot, dus na een middagje poetsen is ze klaar. Brad heeft laat die middag gereageerd op haar appje en ze maken een afspraak om er verder over te hebben na de repetitie, die ze die avond zullen hebben.

Als Bri in de garage van Barto aankomt, ziet zij dat Isa en Jewel er ook zijn. Dat vindt ze leuk, want ze gunt Barto zijn liefde voor die twee. Ze zijn best schattig met elkaar, terwijl Barto zo'n stoere, kale vent is, breed in de schouders en met een mooi sixpack. Gespierd van het vele trainen in de sportschool. Niet overdreven of zo, maar hij ziet er gewoon goed uit. Wat vele mensen niet weten is, dat Barto gewoon een bijzonder lief mens is. Dat krijgen alleen zijn naasten te zien, voor de rest van de wereld is hij gewoon een grof gebekt mannetje. Bri vindt het bijzonder dat hij juist zijn grote liefde heeft gevonden. Ze begroet hen bij binnenkomst en meteen begint Jewel haar met vragen te bestoken. Na een tijdje van een stille, maar opmerkelijk meisje te zijn geweest, is ze veranderd in een waterval. Maar Bri kan enorm genieten van haar. Ooit wil ze zelf ook een kind, maar nu nog niet. Isa staat

er lachend bij en maant haar dochter adem te halen. Vlak na Bri komen de andere jongens binnen. Isa en Jewel verlaten na een half uurtje de garage en kunnen ze gaan repeteren. Ze bespreken eerst welke songs ze gaan gebruiken voor het concert voor komende zaterdagavond. Die worden dan ook grondig doorgenomen, alsof ze die songs nog nooit ten gehore hebben gebracht. Ja, dat kan je wel aan de Four Bees overlaten. Aan de eind van de repetitie gaan ze nog even zitten om wat details door te nemen. Zoals ze de week na het concert, ze moeten verschijnen voor de opnames van het afstudeerproject van Bri. Die opnames zijn verplaatst. Ze zouden eerst deze week al worden opgenomen, maar er is iets tussen gekomen. Rico heeft doorgegeven wanneer en hoe laat ze moeten komen. Aangezien hij er vertrouwen in heeft, dat hen dat goed kunnen doen, vindt hij dat hijzelf er niet bij hoeft te zijn. Maar ook omdat hijzelf er de vorige keer er ook niet bij was en het toen prima gegaan is. Dan neemt Brad het voortouw om de vraag, die Bri aan hem die ochtend gesteld heeft, te beantwoorden. Doordat Brad vindt dat ze dit meer samen moet gaan doen, omdat het voor ieder van hen een baan geworden is, zonder andere werk erbij te hebben. Bri is verrast, maar eigenlijk ook weer niet. Alleen Billy heeft nog zijn eigen bedrijf, maar wil dit nog niet opgeven. Althans dat beweert hijzelf, maar hij keek er wel moeilijk bij. Waarom is Bri niet duidelijk, maar er is wel iets met Billy. In ieder geval plannen ze een afspraak om nieuw materiaal, wat al gemaakt is of in de maak is, met elkaar te gaan beoordelen en eventueel af te maken. Één keer per week komen ze, in plaats van een repetitie, bij elkaar. Samen met Brad maakt Bri een afspraak om zoveel mogelijk materiaal te verzamelen of te maken, zodat ze alvast iets hebben om mee te gaan werken. Billy is de eerste, die vertrekt en de anderen blijven nog even hangen. Maar als Bri besluit naar huis te gaan, loopt Brad met haar mee. Hij vraagt haar hoe ze denkt dat ze haar nieuwe leven kan oppakken, maar gek genoeg is ze daar helemaal niet bang voor. En als ze dat aan Brad vertelt, begint hij te lachen.

‘Dacht je dat dan?’, vraagt hij haar dan.

‘Ik dacht daar eigenlijk niet echt over na, maar nu je het vraagt, ben ik daar schijnbaar toch wel mee bezig geweest.’

Lachend kijken ze elkaar aan, vol van begrip.

‘Hoe is het nu met jou, broertje lief?’

‘Goed, af en toe heb ik een flashback, maar voel mij prima.’

‘En Trace, wordt dat nog iets denk je?’

Dan is het een poosje stil tussen hen, alsof die vraag beladen is.

‘Ik denk dat het tussen Trace en mij niets wordt, lief nieuwsgierig zusje van me.’